

תת"ע 141/03 - מדינת ישראל, המאשימה נגד איתן זנדני איתן זנדני, הנאים

בית המשפט לתעבורה פתח תקווה

תת"ע 141-03-19 מדינת ישראל נ' איתן זנדני
בפני כבוד השופט בכירה אטליה וישקין

בעניין: מדינת ישראל - המאשימה

נגד
איתן זנדני איתן זנדני - הנאים

הכרעת דין

הנאשם עומד לדין בגין עבירה של שימוש בטלפון, שלא באמצעות דיבורית בעת שהרכב היה בתנועה - עבירה בכנגד לתקנה 28(ב) לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961.

הנאשם כפר בכתב האישום, וטען בישיבת החקירה: "מודה בהימצאות במקום וברכב, יש לי דיבורית ויש לי מתקן שהטלפון עומד שם, לא דיברתיו בטלפון".

מטעם התביעה העיד מתנדב התנועה, אלעד ברוק אשר ערך את הדוח (ת/1). בהתאם לדוח, השוטר עמד בנידית על כביש 40 לדרום, בנתיב הפינה לשמאלו, משמאלו של הרכב הנאים, והבחן בנאים כאשר הוא אוחז בידו בטלפון נייד ובידו השמאלית, ולאחר שהרמזור התחלף, הנגח החל בנסיעה כשהוא אוחז בידו בטלפון ו מבטו מופנה לכיוון הטלפון, אז פנה לנטייב של הנאים והורה לו לעזרו תוך שמירה על קשר עין רצוף.

דברי הנאים, כפי שנרשמו מפי ע"י השוטר בדו"ח: "אין לי כלל טלפון".

בחיקירתו הנגידית ציין השוטר כי עמד מצד שמאל לרכב הנאים ובתגובה לטענת הנאים כי לא אוחז בטלפון אלא פתח קופסת סוכריות, הגיב כי כל מה שיש לו להגיד זה שראה שהנאג אוחז נייד בידו השמאלית וכשהרמזור התחלף התחיל נסעה כשהוא אוחז בידו השמאלית בניד ו מבטו מופנה לכיוון הניד.

בתגובה לטענת הנאים כי עמד עם הנגידית במרחך 3 מכוניות מאחוריו רכבו של הנאים, השיב העד כי מניה שלא עמד 3 מכוניות אחריו הנאים מאחר ולא רשם זאת בדו"ח, אלא רשם שעמד משמאלו של הנאים.

העד חזר וצין כי ראה את הנאשם אוחז בטלפון וכי לא מענין אותו מה עשה עם הטלפון. הוא ראה אחיזה ולא יכול להעיד שום דבר על דברו.

ה הנאשם העיד להגנתו כי נסע עם הרכב, כאשר הגיע לרמזורים של צומת גבעת ברנר, עצר ברמזור אדום, ואז פתח קופסת סוכריות ולקח סוכריה, ולפניהם שהרמזור התחלף, שמע את השוטר כורז לו לעצור. ולאחר שעצר והשוטר אמר לו שדיבר בטלפון, אמר לשוטר שלא דבר בטלפון.

ה הנאשם בחקירה הנגדית הכחיש את דבריו כפי שנרשמו ע"י השוטר בדו"ח.

עוד ציין הנאשם כי לפני שהשוטר כרז לו, לא הבין בשוטרים ורק לאחר שכrho לוי ראה במראה את הנימצת פונה מהנתיב השמאלי ימינה.

טענות הצדדים

טענת המאשימה:

ה מאשימה בסיכוןיה בבקשת להרשייע את הנאשם, העד העיד באופן רציף,אמין ודבריו לא נסתרו ولو במליה. בנסיבות אלו, מבקש להרשייע את הנאשם בעבירה המוחסת לו ולתת אמון מלא עדות השוטר גם.

טענת ההגנה:

ה הנאשם טוען כי יש לו זכותו בغالל שלא אוחז בטלפון, ולא השתמש בטלפון וכי לא אמר לשוטר שאין לו טלפון.

דין והכרעה

לאחר שבחנתי את גרסאות הצדדים, את הראיות שהוגשו מטעם, ושמעתי את עדויותיהם, השתקנעתי במידה הנדרשת במשפט הפלילי כי הנאשם עבר את העבירה המוחסת לו בכתב האישום וזאת מהnimוקים הבאים:

1. עד התביעה תיעד באופן מפורט את נסיבות העבירה, כפי שעולה מהדו"ח שעריך תוך התייחסות לכל רכיבי העבירה, למסלול נסיעת הנאשם, מקום עמידתו, קיום קשר עין עם הרכב וכן הנאם מקום עצירת הנאשם ומכלול העובדות הרלוונטיות לאיושם.
2. עדותו של עד התביעה בבימה"ש הייתה עניינית, בהירה, עקבית ואף לא נסתירה בחקירה נגדית על ידי הנאשם.
3. לא מצאתי יסוד לחשוד בשוטר כי קיימת סיבה בغالל לכך שהעיליל על הנאשם דברים שלא התרחשו.

השוטר חזר והדגיש בעדותו כי הם בטוח בכך שראה את הנאשם מבצע את העבירה.

השוטר הינו מתנדב משטרת אשר התנדב מזמן הפרט על מנת לסייע לעובdot המשטרה כדי לאכוף את חוקי התנוועה ולשמור על חייהם של משתמשי הדרכן.

יש לציין כי מצאת תימוכין לדברי השוטר בכך שלו רצה השוטר לטפל באשם על הנאשם, סביר שהיה "מעצים" העבירה ומיחס לו שיחה במכשיר הטלפון, בענייננו השוטר ציין מפורשות כי לא ראה את הנאשם משוחח בטלפון.

בדברי הנאשם סטירה בחקירותו הנגדית של השוטר טען כי השוטר עמד כ-3 מכוניות מאחוריו, אולם בעדותו טען כי הבחן בניידת רק לאחר שכרצה לו ואז הבחן בו פונה מהנתיב בו עמדה לנטיב בו נסע הנאשם. מכאן כי דבריו לעניין מיקומו של השוטר מחותמי בסיס כלשהו.

בע"פ 4004 (ת"א) ורשבסקי ב' מ", מתיחס כבוד השופט מודרךן לחשוי הרובץ לפתחם של שופטי התעבורה, הנזכרים להריץ ממצאים על פי אמון בנסיבות של "עדות מול עדות":

"לדיי עדות השוטר אכן עדיפה, מפני שיש לה מעיקרה יתרונות ברורים על פני הנאשם... אין לראות את השוטר מצד אינטנסטיבי, שעדותו עלולה להיות מושפעת מאינטנס של "ייפוי" כלשהו. הנagger, לעומת זאת, הוא הצד מעוניין, והוא עשוי באורח תת הכרתי "לייפות" את התנהגותו, להכירה ולהצדיקה בעינויו. שנית, השוטר נהנה מיתרון של התמקצעות וניסיון עבודה. הנagger, גם נהנה המוצע, אינו עתר ניסיון באיתור מעשי עבירה. שלישי, והוא עיקר בעינוי, השוטר נהנה מיתרון ההתקשרות ורכיב תשומת הלב בנהג ובמעשה העבירה. הנagger, באורח טבעי, אינו מקדים תשומת לב מיוחדת לאורח הנהיגה שלו, ושעה שמדובר נגדו טענה בדבר ביצוע עבירה מצדיו, עליו לבצע ראייה לאחרו במעשה, ואין לפני סרט חזותי מוקלט של הנהיגה. היתרון של השוטר ברור".

"בזודאי שלא ניתן לומר, שלעולם יש לראות את עדות השוטר כעדיפה. גם שוטר עשוי לשקר. הוא עלול גם לטעות, שלא במתכוון. על כן צריכה הערכה הדינונית לעמוד על המשמר ולפקוח "שבע עיניים" על עדויות השוטרים...".

יש לציין כי עד נוסף היה אמר לעיד מטעם התביעה, בפסקה, הובעה לא אחת העמדה כי העובדה ששוטרים שעדים לאיורע, ולא הובאו עדות מהוות מחדל חקירה אשר עלול לעורר חשש ממשי לפגיעה בזכות הנאשם להtagון.

אולם במקביל, לא כל מחדל חקורי של אי הבאת שוטרים נוספים לעדות יוביל בהכרח לזכותו של הנאשם.

במקרה זה המשטרה לא נמנעה מלhiba את העד, זימן לדין נשלח לעד ואף נעשו ניסיונות טלפוניים להביאו.

ה הנאשם התנגד לדחית הדין לצורך העדת העד נוספת ולא ביקש לחזור אותו בחקירה נגדית.

לפיך בנסיבות המקרה שלפני, לאחר שמייעת הצדדים, בחינת העדויות ולאחר שהזהרתי עצמי שבפני עדות יחידה הריני קובעת כי יש ליתן אמון מלא בעדות עד התביעה, אשר העיד על מלא יסודות העבירה ולא היה בעדות הנאשם כדי ליצור ספק בדבר אמינותה.

לאור האמור אני קובעת כי הנאשם עבר את עבירה ומרשישה אותו בכל המיחס לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ג' שבט תש"פ, 29 ינואר 2020, במעמד הצדדים